Orgull gironí

Veritat absoluta que en el món de l'esport professional només compten les victòries, però com en tota veritat absoluta, també s'hi poden trobar matisos.

Dimecres, més de 2.500 persones van ser a Fontajau per donar suport a l'Spar Citylift Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/uni-girona.html], en el seu partit contra el Galatasaray. L'equip de Surís va perdre i va quedar eliminat, però el matís diu que després de 80 minuts, les gironines no són en unes semifinals europees per una sola cistella i malgrat haver guanyat el primer partit. Assumit que el camí europeu s'ha acabat, això no hauria de tancar totes les valoracions: Qui era el favorit clar de l'eliminatòria? Quin era l'equip amb més pressupost i potencial dels dos? Qui va arrossegar prop de 3.000 espectadors al pavelló? I més encara; qui va aconseguir en el partit d'anada que un munt de gent s'enganxés a tauletes, mòbils i ordinadors durant dues hores per veure el partit a pista turca? Doncs qui ha estat capaç de fer això ha guanyat i molt. Potser el Galatasaray seguirà tenint molt pressupost en el futur, potser guanyarà la competició d'aquí a unes setmanes, o potser seguirà tenint estrelles rutilants en la seva plantilla; però serà Girona, amb el seu UNI, qui haurà crescut i guanyat de veritat. I amb aquest creixement i aquesta victòria, ara no comptabilitzada en les estadístiques, arribaran més nits com les de dimecres i segur, semifinals europees i títols. Perquè aquest és un camí que la ciutat ja porta temps fent amb el bàsquet femení, i també amb el futbol.

Recorden l'any de Rubi amb el final a Almeria? Recorden el Lugo? O l'eliminatòria del play-off contra el Saragossa? O la de l'any següent amb l'Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/]? Oi que semblaven derrotes? Doncs el resultat de tot això no és només l'equip a Primera. El resultat són molts més espectadors al camp es jugui el dia que es jugui, un munt de mainada avesada al futbol i seguidors grans i petits que ara ja no es posen la samarreta del Barça, sinó la del Girona FC. I serà això el que en els bons moments ajudarà a seguir creixent aquest equip, com ho farà també amb l'Uni a Fontajau. I serà això el que si venen mal dades ajudarà a mantenir el que ara es té. I tots plegats hi serem, orgullosos dels nostres equips. Per cert, ja que des de Montilivi parlem de Fontajau, els n'explicaré una de bona. D'aquí a vuit dies.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/03/10/orgull-gironi/900456.html?utm_source=rss